

COSBO Stad Utrecht en NOMU over *Speerpunten en ambities voor ouderen in Utrecht*

RIB 4 feb 2020

1. Laten we voorop stellen dat het feit dat Utrecht de komende jaren meer 67-plussers gaat tellen dan voorheen niet al te zeer geïmpliceerd moet worden. Een oudere is meer dan diens leeftijd, etniciteit, beperkingen enz. De analyse die door de gemeente is opgesteld biedt een goed overzicht van alle aspecten die van belang zijn rondom vergrijzing, inclusief de te verwachten risico's en knelpunten.
Dat deze gemeente de vergrijzing niet benadert vanuit een zogeheten Ouderenbeleid, maar door *inclusief denken en sensitiviteit op alle beleidsterreinen*, kunnen wij in meegaan. Het is vooral belangrijk bij beleidsontwikkeling en -uitvoering steeds weer rekening te houden met de behoeften en oplossingen in de verschillende levensfasen van inwoners en deze zoveel mogelijk in samenhang te zien. Wonen, leefomgeving, gezondheid, armoede, sociaal, mobiliteit: alles hangt met elkaar samen. Ouder worden is een normaal proces, dat in een zekere fase *kan* leiden tot grotere afhankelijkheid van anderen of meer beperkingen. Hoe meer de samenleving daar rekening mee houdt, des te beter. Het biedt tevens kansen om de vele talenten van oudere mensen beter te benutten.
(En -zoals een wakkere senior laatst opmerkte-: er verdienen ook aardig wat mensen hun brood met die vergrijzing, het is dus niet fair om alleen in kosten en lasten te denken.)

2. Goed dat de gemeente dus in de raadsbrief en analyse inzichtelijk maakt wat op de diverse terreinen speelt en wat de komende jaren te doen staat. Terecht merkt men op dat de diversiteit onder de oudere inwonersgroepen groot is en velen gaat het gelukkig goed. Maar we weten ook dat bijvoorbeeld bi-culturele ouderen niet gemakkelijk mee kunnen, om allerlei redenen, en dat ook dit geen homogene groep is. Dat vergt een nog specifiekere en cultuursensitieve aanpak op diverse terreinen.
Dus het blijft verstandig de focus te leggen op degenen die bijzondere aandacht verdienen, zoals de alleenwonenden zonder sociaal netwerk, mensen met complexe zorg- en ondersteuningsvragen, overbelaste mantelzorgers, migrantenouderen en mensen met financiële problemen (*denk b.v. aan degenen met onvolledige AOW, die ook nog eens gekort worden bij het delen van woonruimte*).

De gemeente heeft dit o.i. goed in beeld, maar voor de buitenwereld is niet altijd duidelijk waar prioriteiten liggen, welke vorderingen gemaakt zijn of waar men naartoe werkt. We zien een betrokken wethouder (Maarten van Ooijen m.n.) en veel gemotiveerde ambtenaren; ook ontstaan op allerlei plekken interessante initiatieven, dankzij actieve bewoners(groepen). Maar lang niet overal en voor iedereen.

We signaleren versnippering en te weinig lange termijnoplossingen, alleen al door de keuze om veel zaken aan bewonersinitiatief over te laten en beperkt te financieren. Dat wat gedaan wordt, bereikt niet iedereen die het wel nodig heeft. Of het valt na enige tijd weer weg door gebrek aan mensen of middelen.

Voorbeeld: samen met het NOOM en NOMU (landelijke en lokale migrantenvertegenwoordigers) probeerde COSBO het project Sociaal Vitaal in Utrecht van de grond te krijgen. In andere grote steden leverde dit veel moois op onder oudere migranten, die bij reguliere gezondheids- en beweegprogramma's niet goed bereikt worden. Maar hier is het eerste antwoord vanuit de gemeente: we financieren niet op basis van doelgroepen. Alleen

creatieve en volhardende bewonersgroepen of organisaties lukt het dan nog wel een paar deuren verder te komen, maar hoe vaak haken goede initiatieven in de stad zo toch af?

3. Hoe door de bomen het bos te blijven zien? Ons advies is om het overzicht dat er nu ligt om te zetten in een soort actieplan met zoveel mogelijk concrete stappen en termijnen. Het woonvraagstuk is bijvoorbeeld te complex om snel op te lossen, maar de werkgroep Wonen van het Maatschappelijk Netwerk Utrecht, heeft wel suggesties om vooral voor ouderen meer te kunnen doen (*zie afzonderlijke bijdrage*).

Concrete zaken waar wel meer/snel op ingezet kan worden wat ons betreft:

- Toegankelijkheid van de openbare ruimte en gebouwen (zie recente Agenda)
- Preventief gezondheidsbeleid
- Woningaanpassingen en hulpmiddelen o.g.v. Wmo (*sneller! / preventieve waarde ook meewegen!*)
- Financiële ondersteuningsregelingen bekender maken bij groepen die nu niet bereikt worden
- Wooncoaching en verhuisondersteuning (breder dan verhuisadvies)
- Faciliteren/aanmoedigen van bewonersinitiatieven m.b.t. wonen, zorg en/of welzijn

En daarnaast pleiten wij nogmaals voor een adequatere, diversere (en meertalige!) informatievoorzieningsstructuur, niet al te afhankelijk van bewonersinitiatieven in de wijken en extra gericht op lastig te bereiken doelgroepen. Maar ook: meer en toegankelijke onafhankelijke clientondersteuning.

Wij blijven graag met alle betrokkenen meedenken.

Namens COSBO: Martina van den Dool – spreker

Namens het Netwerk Oudere Migranten Utrecht:

Ednie Cheung (Stichting 't Zonnetje), Radj Ramcharan (Stichting Asha), Sylvia Hiert (Stichting Pelita), Marzouka Boulaghbage (Stichting Al Amal), Ali Saadaoui (NISBO), Hulya Karahisari (o.a. VCU), Jenny Hasselbaink (Stichting MMU), Abdelkader Tahrioui (Stichting Attifa)